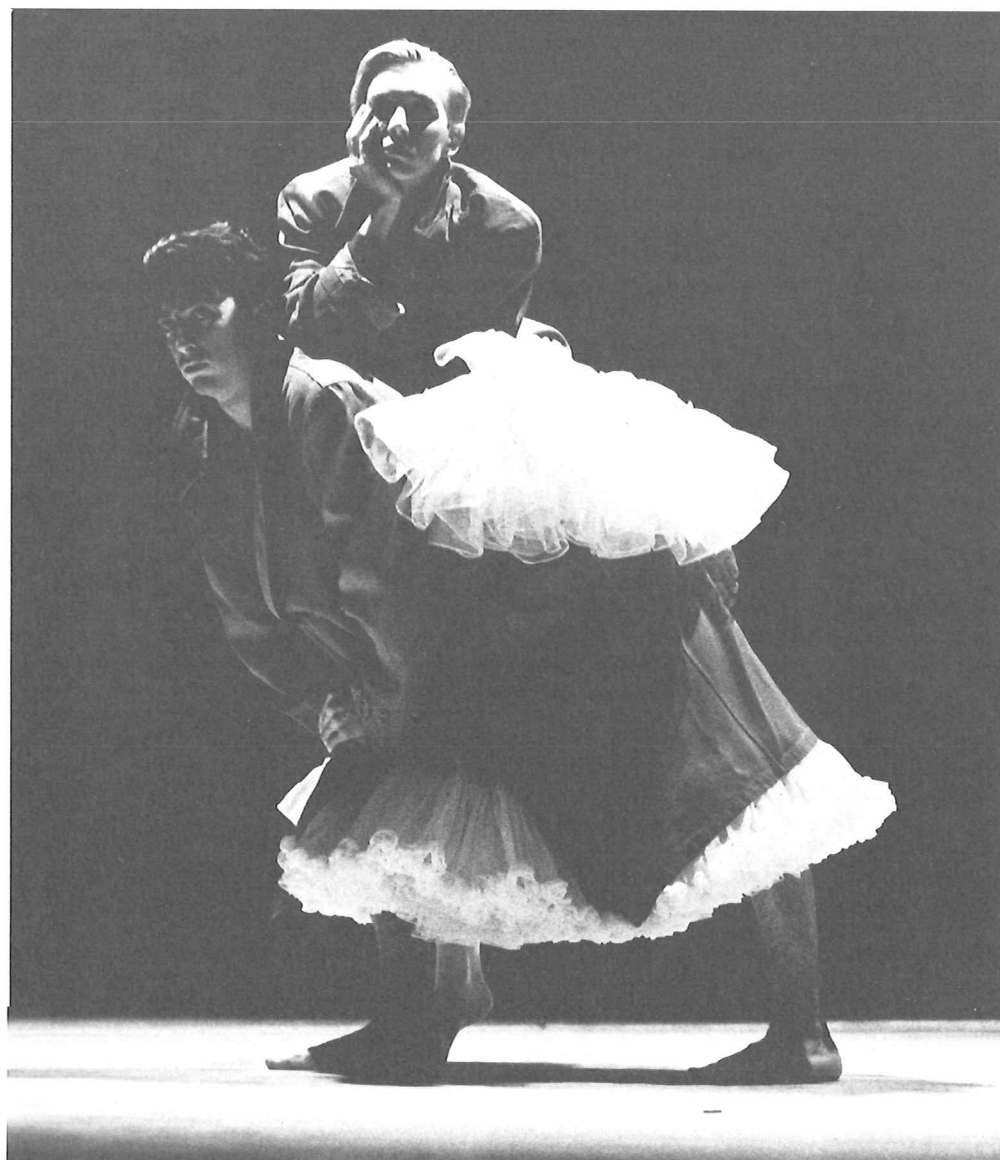

Boven: Les Survivants – Groupe Emile Dubois – Foto Maurin

Pudique Acide/Extasis – Monnier/Duroure Foto Ganet

definitie oneindig parcours. Het traject dat gevolgd wordt is niet onbelangrijk, maar primordiaal is toch de blijvende bereidheid tot confrontatie met het onbekende. Het keer op keer zichzelf uitdagen, de grenzen verleggen. Dat gevoel hou ik over aan zowel het continue vormonderzoek van de Amerikaanse (post-)modernen (Dana Reitz!), als de onbevangen introspectie van Anne Teresa De Keersmaecker of de ontwapenende naïviteit van de Gallotta-clan. Hun kracht putten ze uit hun authenticiteit, hun bescheidenheid ook: je wordt als toeschouwer aangesproken, niet overdonderd; je mag getuige zijn, maar ben je er niet, dan gaan ze net zo goed door. Ze willen niets anders dan doen wat ze doen. Daar gaat het om.

1987

In het programma van Klapstuk 87 leek mij die scheidingslijn nog duidelijker dan voorheen. Trisha Brown, Steve Paxton, Rosas, Jean-Claude Gallotta en Monnier/Duroure (althans wat betreft *Mort de rire* hadden allen duidelijk iets te